

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 248.

Tiende Session.

59de Møde.

Lørdagen den 18de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren: Hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgfreds (R. Jensen) anførte, navnlig med Hensyn til Forholdet imellem §§ 3 og 8, synes mig dog ikke at kunne berettigede ham til at karakterisere disse Paragrapher i saa stærke Udtryk, som han brugte. Det er jo vist, at § 3 slutter sig til de Bestemmelser, der ville være nødvendige, naar Vedkommende ikke kunne blive enige om en vis Plan for Fordelingen af vedkommende Torvemose, hvorimod § 8 indeholder den Bestemmelse, at naar Lodseierne i en Mose selv kunne blive enige derom, saa skal det ikke være nødvendigt, at Landvæsencommissjonen behøver at tilkaldes, og heller ikke nødvendigt at følge den øvrige specielle Fremgangsmaade, som i Loven er omtalt. Efter § 3 skal jo Mosen først opmaales og taxeres, og at det Samme vil blive Tilfældet efter § 8, naar der skal paalægges Harkorn og Gammelskat, er jo ganske rigtigt, men det følger jo ogsaa ligefrem af Bestemmelsen i § 8, naar der staaer, at der ved den Leilighed skal forholdes efter de i Almindelighed i saa Henseende gjældende Regler.

Hvad det Endringsforslag angaaer, som den ærede Rigsdagsmand for Københavns 5te Valgfreds (Zillisch) har stillet, saa er det jo ganske vist, at den enkelte Lodseier kan tvinge de øvrige til at indrømme, at han faaer sin enkelte Lod udlagt af Mosen; men naar de øvrige Vedkommende forøvrigt ikke ønske Udskift-

ningen, saa staaer det dem jo ogsaa frit for, naar den enkelte Lodseier, har faaet sin Deel udlagt, at drive den øvrige Deel i Fællesskab. Jeg synes derfor ikke, at der egentlig kan være Væsentligt at erindre imod, at en Udløggelse finder Sted, navnlig i det Tilfælde, hvor den, der har en særdeles stor Deel af Mosen, hvilket netop den ærede Rigsdagsmand anførte, forlanger sin Lod udlagt til sig, idet det jo forøvrigt kan forblive ved den hidtil gjældende Foranstaltning imellem de andre Vedkommende med Hensyn til den øvrige Deel af Mosen. Det er jo vist nok, at der ogsaa ved den Leilighed kan paalægges de øvrige Lodseiere en Deel af Beføstningen; men dersom det nu var Tilfældet, som den ærede Rigsdagsmand (Zillisch) navnlig udhævede, at der var En, som havde en stor Lod, der ønskede den udlagt, saa vilde jo ogsaa Beføstningen for de Øvrige blive saameget mindre; thi de havde jo altid den Fordeel, hvis de senere skulde finde det ønskeligt og rigtigt, at faae hver sin særegne Lod udlagt, at de saa allerede havde det gjort i Forveien. Jeg troer derfor ikke, at der vil være nogen Nødvendighed for, at Landvæsencommissjonen i Forveien ved sin Kendelse skal afgjøre, om en saadan Mose behøver at udskiftes eller ikke; det vilde jo være i Modstrid med de øvrige Bestemmelser, der ere givne om Udskiftning af Jord i Almindelighed, og jeg troer ikke, at en Undtagelse med Hensyn til Moser i den Henseende vil være absolut nødvendigt.

Zillisch: Den ærede Minister nægtede ikke, hvad jeg har antaget, at det med Hensyn til mange Moser kan være høist tvivlsomt, om en Udskiftning af dem kan være hensigts-